

عنوان مقاله:

نگاهی تحلیلی به جایگاه مخاطب عام در تاریخ نگاری باستانی پاریزی

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ نگری و تاریخ نگاری، دوره 28، شماره 22 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

زهره رضایی - دانشجوی دکترا گروه تاریخ دانشگاه اصفهان

فریدون اله یاری - استاد گروه تاریخ دانشکده ادبیات دانشگاه اصفهان

علی اکبر جعفری - دانشیار گروه تاریخ دانشکده ادبیات دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

همان گونه که پس از آغاز عصر روشنگری و تحولات اجتماعی و سیاسی در اروپا، تاریخ‌نگاری نیز تحول یافت و یکی از مهم‌ترین رویکردهای تاریخ‌نگاری مدرن، توجه به مردم و نقش توده‌ها در تحولات تاریخی بود، آگاهی توده‌ها از تاریخ نیز در برنامه‌ریزی اجتماعی و فرهنگی نظام‌های مختلف اهمیت یافت و زمینه‌گرایش به آگاهی عمومی از تاریخ افزایش یافت. از این رو در تاریخ‌نگاری مدرن، افزون بر تبیین تاریخ مردمی، تاریخ‌نگاری برای مردم و مخاطب عام نیز موردتوجه قرار گرفت. در ایران نیز چنین رویکردهایی در تاریخ‌نگاری در سده گذشته در روش و نگرش پاره‌ای مورخان پدیدار شد. باستانی‌پاریزی نمونه‌ای مهم از مورخان حرفه‌ای و دانشمند ایران معاصر است که بررسی موضوعی و محتوایی آثار او و اقبال عمومی به نوشته‌هایش، به‌روشنی رویکرد تاریخ برای مردم را در تاریخ‌نویسی او و نیز کامیابی روشی در همگانی‌سازی تاریخ را نشان می‌دهد. به‌رروی این پژوهش با چنین رویکردی به روش تحلیلی به بررسی جایگاه مخاطب عام در تاریخ‌نگاری باستانی‌پاریزی می‌پردازد. پرسش اساسی این تحقیق، بررسی چرایی و چگونگی توجه به مخاطب عام در تاریخ‌نگاری باستانی‌پاریزی است. بدین سان در این مقاله پس از مقدمه به تاریخ‌نگاری برای مخاطب عام در ایران، بررسی زندگی و آثار باستانی‌پاریزی، نگرش او در تاریخ‌نگاری برای عام، عوامل موثر بر تاریخ‌نگاری باستانی‌پاریزی، بازتاب و دامنه تاثیرگذاری تاریخ‌نگاری او و عوامل و موانع پایداری آن پرداخته می‌شود. دست‌آوردهای پژوهش نشان می‌دهد باستانی‌پاریزی حق ویژه‌ای برای تاریخ‌خوانی و تاریخ‌دانی مخاطب عام قائل بود به‌همین دلیل در انتخاب موضوع و چگونگی پرداختن به آن همواره مخاطبان عام را مورد توجه قرار داده است.

کلمات کلیدی:

مخاطب عام، تاریخ نگاری، باستانی پاریزی، تاریخ‌خوانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/935497>

